Р Е Ш Е Н И Е
№ 42306

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8520** по описа за **2026** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на И. Л. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Г. – САК, срещу Решение от 21.06.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 7111/25 г. по описа на Софийски районен съд, 103-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на същата е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че липсват допуснати нарушения. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на ЕФ. В с.з. не се явява, не се представлява.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява в с.з., изразява становище в писмени бележки чрез юриск. П..

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като въззивното решение следва да бъде ОТМЕНЕНО.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение издаден

от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.
В мотивите си районният съд приема, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическа обстановка, идентична от описаната в ел фиш, която е следната:
На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Б. институт по метрология, под № В - 46 била вписана видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип С. М2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. Автоматизираното техническо средство С. М2 с фабричен номер MD 1192 е преминало периодично изследване на техническа годност на дата 14.03.2023 г., със срок на годност една година, за което бил съставен и протокол от проверка № 018-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. На 05.02.2024 г., в 12:36 часа, в [населено място], по [улица]до № 2Д, с посока на движение от [улица]към [улица], се движи моторно превозно средство – лек автомобил марка „Ф.“, модел „К.“, чийто ползвател е „ТЕНТОРИУМ КЛУБ“ ООД законен представител, на което към тази дата е жалбоподателката. На [улица]до №2Д, горепосочената мобилна система за видеоконтрол С. М2 с фабричен номер MD 1192 заснема моторното превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 83 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място. След заснемането на автомобила е изготвен снимков материал от техническото средство. извършена справка в Централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият ползвател. С оглед на това, на 12.02.2024 г. е издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 8652758, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателката, в качеството на законен представител на „ТЕНТОРИУМ КЛУБ “ООД, е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 (сто) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш е посочено, че разрешената скорост на движение била 50 км./ч. за населено място, а установената скорост на движение на лекия автомобил – 80 км./ч. (след приспадане на толеранс от – 3% в полза на водача), т. е. допуснато е превишаване на разрешената скорост с 30 км./ч. В електронния фиш е отразено, че на основание чл. 189, ал. 5 от ЗДвП в 14- дневен срок санкционираното лице – представителят на дружеството, може да предостави писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление. На 01.12.2024 г. полицейски служител при 04 РУ на МВР В. иска да връчи ЕФ Серия К № 8652758 на жалбоподателката, която отказва да получи електронния фиш. Поради отказа на жалбоподателката да получи процесния ЕФ, е издадена разписка към ЕФ Серия К № 8652758, която е подписана от лицето, връчило процесния електронен фиш и един свидетел. В указания в електронния фиш 14-дневен срок санкционираното лице /представителят на търговското дружество/ не депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и не посочил друго лице, което да е управлявало горепосочения лек автомобил на процесните дата и час.
Приема се, че в хода на административното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на електронен фиш, издаден от СДВР. Приема се, че ел. фиш е редовно връчен при условията на отказ.
Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.
В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти,

относно доказазване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ЕФ нарушение е доказано по безспорен начин.
Основното възражение по делото е във връзка с факта, че към момента на връчване на ЕФ жалбоподателката не е представител на дружеството – ползвател на авточмобила. Освен изложените аргументи в процесното решение следва да се има предвид и следното: С ЕФ, в случая е наложено наказание „глоба“ на физическото лице И. К. в размер на 100 лева, а не наказание „имуществена санкция“ на дружеството – ползвател - „ТЕНТОРИУМ КЛУБ“ ООД. Същата, към момента на извършване на нарушението е представнител на дружеството и правилно ЕФ е издаден именно на нея в това й качеството. Като адресат на правораздавателен акт именно на нея като санкционирано лице, следва да бъде връчен същия като процедурата е правилно осъществена в хода на производството.
Оспореното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
От ответника се претендират разноски чрез гл. юриск. П. в писмените бележки по делото като съдът дължи произнасяне в тази посока и предвид изхода на спора такива следва да се присъдят в размер на 100 евро.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 7111/25 г. по описа на Софийски районен съд, 103-ти състав;
ОСЪЖДА И. Л. К., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 /сто/ евро, разноски по делото.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.